

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cbris Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 6. Cibi vice, Dei sacra Virgo, dulcedinem percipit diuinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](#)

Amarus & falsus est panis sudore vultus permistus; sed Crucis lignum in panem misum (non quemadmodum à Iudæis toxicū, quo panis inficiebatur) ad Moysis figuram, amaritatem pellit, nectar facit & ambrosiam. Cui enim non fiat dulce pati, pro eo, qui ut pati posset, homo factus est? Qui autem vivissim pro eo pati optant, pati gaudent, & spe condidunt amaritudinem laboris. Immò & Deus illis laborem condit, compensatq;, quod tolerant, æternæ voluptatis cogitatione.

§. VI.

Cibi vice, Deo sacra Virgo, dulcedinem percipit dininam.

Recito in hanc rem eiusdem authoris
Cæfarius. historiam Ordinis sui cœtum, ait, fuisse Virginum Deo sacrarum. In eo, quæ penitentia curabat, promi condi loco, oua frixa, tota conuentu, diuiserat. Dum negotiosa est, dum fatagit rerum, vnam obliuione preteriuit. Quid illa famelica? num impatiens facta, num ex odio se negligi suspicata est? num cellam execrationibus, sorores reliquas Diris impleuit, aut querelis? Nequam. Sed negligentia alterius, in suum meritum, vsa; sibimet, quod neglecta esset,

gratula-

gratulata est, Deoque, quasi, ob beneficium, gratias retulit. Adfuit illico præmium virtutis. Nam summus ille paterfamilias, tanta os eius faucesque dulcedine compleuit, ut nunquam aliquid suauius, in omni vita sua, se meminerit, gustauisse. Neque corpori duntaxat ea data est dulcedo; sed menti insuper deliciæ sese tam infunderunt copiosæ, ut diceret, se omnibus eiusmodi esculentis, usque ad extremum obitus sui diem, carere velle, dummodo adhuc semel, gaudiū animi simile liceret persentiscere. O quam verè dixit ille: *Parasti, in dulcedine tua, pauperi Dens!* Qui enim nouit & sustinere, & abstinere, qui gaudere paupertate, qui inopia delectari; ei Deus & cocus est, & medicus, & opsonator. Adeò homines paupertate uti ad meritum, vel abuti ad impatientiam possunt; &, sicut, ex eadem arundine, vel fistula fieri potest, vel sagitta; ut aut canat, aut lædat; ita ex eadem rerum inopia delectari potest quispiam, vel cruciari.

Psal. 67.
II.

§. VII.

Ægroto agricola Deus fraga mittit.
Duo hic commemorabo, vnum est de simplici, sed pio agricola. Vdalrico nomen est, & eius memoria habetur sancta, in sacello,

R. 2. non